Organizacion de Diversidade Sensorial de Galicia

info@organizacionxoga.org
698 147 917
CIF nº: G94123064

#bastonbrancoevermello

Seguramente esteamos máis afeitos ver bastóns brancos pola rúa, son os que utilizan as persoas cegas, pero isto do bastón branco e vermello, que é? é o bastón diferente ou só cambia polas tiras vermellas? Por que debe importarnos se o bastón é só branco ou branco e vermello? imos por partes.

Como dispositivo físico, o bastón achega innumerables beneficios ao seu portador: axúdalle a detectar obstáculos con antelación, a seguir as guías podotáctiles que levan a un determinado destino (nas estacións de metro, nas paradas de autobús, por exemplo), a determinar o ancho da vía por onde se transita, a atopar unha parede ou elemento de referencia, entre outros. Estes usos son os mesmos relativamente para unha persoa cega ou con baixa visión que para unha persoa con xordocegueira. A diferenza, entón, onde estriba?

A función das tiras no bastón branco e vermello é sobre todo informativa. É dicir, tanto se beneficia quen o leva como quen o ve. Pensemos nunha situación cotiá na que imos pola rúa e vemos vir unha persoa cun bastón branco. Automaticamente pensamos que non pode ver e tendemos a apartarnos, deixarlle sitio e, cun certo instinto, verificamos que non teña algún perigo axexándolle. A idea das tiras vermellas é a mesma, pero cunha diferenza importante, o portador do bastón TAMPOUCO pode oír ou o fai con gran dificultade (pode por exemplo levar algún tipo de audífono ou mesmo un implante coclear, pero non por iso a súa audición é boa e menos en contornas ruidosas). As tiras vermellas indican a presenza dunha privación auditiva que se suma á privación visual. En resumo: bastón branco e vermello é igual a persoa con xordocegueira.

Na práctica que significa? Pois que debemos descartar (ou usar con moita cautela) a comunicación verbal con esa persoa, así como calquera outro tipo de azuzamiento sonoro: pitarlle, usar a bucina do coche, etc. En realidade, se vemos unha persoa cun bastón branco e vermello pola rúa, hai dúas opcións: que vaia acompañada ou que vaia soa. Se se dá o primeiro caso, o guía xa se fai cargo de darlle as orientacións necesarias e calquera axuda externa é innecesaria ademais de interromper a comunicación o entre guía e o usuario. No segundo caso, se a persoa vai soa, calquera

info@organizacionxoga.org
698 147 917
CIF nº: G94123064

axuda non solicitada pode causar un caos na concentración que leva para poder desenvolverse con autonomía e evitando calquera perigo.

A unha persoa cun bastón branco e vermello a mellor maneira de axudala é non facer nada. Con todo, en termos xerais, as indicacións básicas serían:

- Deixarlle espazo e non interromper a súa concentración.
- Se nos pregunta algo darlle as indicacións máis precisas e sinxelas, falando amodo, sen gritar.
- Podemos preguntarlle se quere que lle orientemos. Se descarta a axuda non hai que insistir.
- Só en caso de perigo debemos achegarnos para tentar orientalo.
- Presentarémonos cun leve toque no ombreiro ou o brazo

- Tentaremos verificar se pode ver ou oír algo. Sempre é mellor facelo fronte a fronte
- En caso de ter que cambiarlle o roteiro (só en caso de perigo inminente) verificar que non quede desorientado e poñelo nun camiño coñecido canto antes.

As persoas xordocegas necesitan tempo e calma para organizar as informacións da contorna e tomar decisións sobre o seu desprazamento, ademais de que o fan en directo, no curso da marcha. Como peóns, condutores ou como usuarios do transporte público, non esquezamos entón ter paciencia e respecto por unha persoa que está a facer un esforzo titánico por exercer a súa autonomía.

Vídeo Bastón Branco e Vermello das Persoas con Xordocegueira.

Organizacion de Diversidade Sensorial de Galicia

info@organizacionxoga.org
698 147 917
CIF nº: G94123064

Dirección General de Tráfico (DGT) coa colaboración da FESOCE

A Dirección General de Tráfico (DGT) sumouse ás iniciativas de concienciación da xordocegueira. O Manual de educación viaria e atención ás persoas con xordocegueira foi elaborado por Porunferrado Educación coa colaboración da FESOCE.

Os episodios dispoñen de plena accesibilidade, con interpretación en lingua de signos e audioguía. Ademais, poden ser descargados en formato pdf na web da Dirección General de Tráfico (DGT).

"Viaxando coas mans" pretende cubrir o baleiro de información sobre a maneira de interactuar en situacións de mobilidade cunha persoa que non pode nin ver nin oír. Contribuír coa visibilidade desta discapacidade é sempre necesario. Con todo, o obxectivo principal é proporcionar pautas de conduta e interacción que promovan a seguridade do colectivo na vía pública.

O manual tamén fai referencia ao bastón branco e vermello, o dispositivo que distingue ás persoas xordocegas usuarias de bastón. A existencia das tiras vermellas indica que á discapacidade visual engádese unha perda auditiva. A presenza de ambos os trazos incrementa o grao de discapacidade e vulnerabilidade da persoa.

ACCEDER Ao MANUAL DE EDUCACIÓN VIARIA E ATENCIÓN ÁS PERSOAS CON SORDOCEGUERA

Co obxecto de orientar a viandantes e condutores en xeral, o manual está estruturado en tres apartados:

O primeiro, "Historias", emprega o personaxe de Juan, un mozo xordocego que se enfronta, equipado co seu bastón branco e vermello distintivo da xordocegueira, a situacións como camiñar pola beirarrúa ou usar o autobús.

O segundo, "Para saber máis", ofrece información complementaria sobre a xordocegueira, as súas causas e os sistemas de comunicación máis habituais.

O último apartado, "Actividades" ofrece un catálogo de xogos interactivos que permite afianzar os coñecementos expostos na guía dunha maneira amena.

Organizacion de Diversidade Sensorial de Galicia

info@organizacionxoga.org
698 147 917
CIF nº: G94123064

Día Internacional da Xordocegueira, 27 de Xuño

Quen é Helen Keller?

Foi escritora, oradora e activista política.

Colaborou na creación da Fundación Americana para os Cegos co obxetivo de ofrecer servicios a outras persoas cegas.

Helen superou a adversidade de ser cega e xorda.

A mestra Anne Sullivan, axudoulle a progresar enormemente na súa capacidade de comunicación, e Keller foi a universidade graduándose no 1904,sendo a primeira persoa xordocega en obter un título universitario. Durante a súa vida, Keller recibiu moitas honras en recoñecemento dos seus logros.

O día 27 de Xuño foi declarado o día Internacional da Xordocegueira como homenaxe ó natalicio de Helen Keller.

O propósito desta celebración é difundir en todos os medios de comunicación, a nivel mundial a existencia de persoas con xordocegueira, a cal e unha condición única ,onde a persoa presenta unha limitación total ou parcial dos seus sentidos da distancia: "Visión e Audición"